

ZBIERKA BÁSNÍ ...

skutočného života

Eliška Melušová

ZBIERKA BÁSNÍ...
skutočného života

Eliška Melušová

Vydavateľ Richard Lunter - KICOM

Pri čítaní mojich básní
prosím nebuďte hned' takí rázni.

Kto začíta sa srdcom
a nezahľadá len tak očami,
ten precíti ich telom
a nielen slovami.

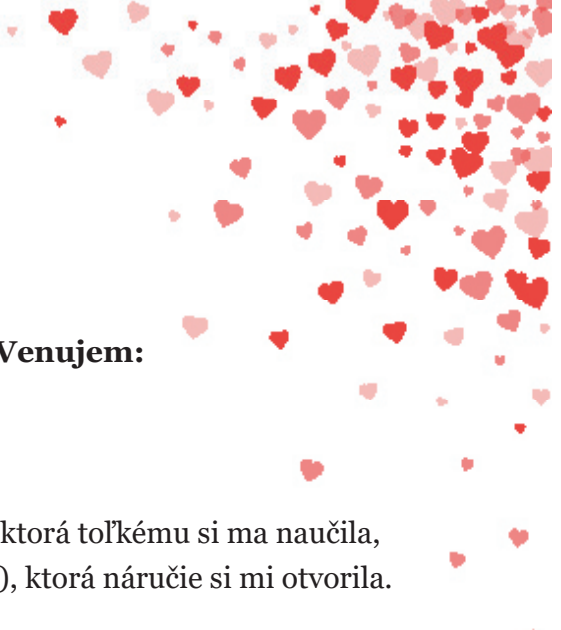
Ich hlbší zmysel pochopíte vtedy,
keď začítate sa do nich z lásky a nehy.

Odhalia vám tajné srdce básnika
a dušu láskou sklamaného romantika.

Vety, tie sú totiž z básnikovho **reálneho života**
a nielen rýmy, kde je samá clivota.

Preto posad'te sa, vydýchnite,
zbierku básní do rúk pozdvihnite,
nech vás celým dejom sprevádza
dobrá nálada, čo nikdy nezrádza.

váš básnik...

Venujem:

TEBE (minulosť), ktorá toľkému si ma naučila,
i TEBE (budúcnosť), ktorá náručie si mi otvorila.

Venované všetkým... všetkým vám...

OBSAH

1. Keď zlomené máš nielen srdce, ale i dušu 6 - 53
2. Keď myslela som, že je možno ten pravý 54 - 59
3. Keď nechtiac ublížiš, aj to sa však stáva..... 60 - 64
4. Keď po rokoch svadba osud spečatí 66 - 68
5. Keď vieš, že rodina je základ všetkého 70 - 79
6. Keď milovaný človek ťa navždy opustí 80 - 88
7. Keď zistíš, že psia láska je tá najvernejšia 90 - 100
8. Keď vieš, že to pravé ešte len príde 102 - 105

- Príhovor autora 106 - 109

Príbeh jednej krátkej lásky

Bola zima a ty zmrazil si ma pohľadom.
Alkohol dodal ti síl a ty si ma pohladil.
Ja unikla som ti a ty si sa schladil.

Trápne chvíle však nastali, keď sme sa spolu stretali.
Prešiel však čas a tvoje pery chceli viac.
Po nesmelých slovách prišli ešte nesmelšie bozky,
pri ktorých srdce užialené ožilo
a neznámu triašku vzbudilo.

Ja potom odchádzala som preč, mysliac na tvoje dotyky
a s túžbou po nich zrádzali ma vlastné pocity.
Pri odchode tvoje oči hnedé túžbu prezrádzali
a mňa vášňou znova zahŕňali.

Čas prešiel a my pridlho po sebe sme túžili,
naše telá prebudené nám obom skvelo slúžili.

Tvoje správy každý večer vyčarili mi úsmev na perách
a prezrádzali, že čas návratu je už pri dverách.

Po príchode si šťastím a nehou ma zahrnul
a tie bozky sladké ako med, opantali ma zasa hneď.
Ja nevedela som, čo robiť skôr, šlo to aj bez slov.

Tak zľahka to prišlo, hľa láskou som to nazvala,
city som ukázala, ba srdce obrnené otvorila,
to však veľká chyba bola a teba som odradila.

Čo vyzeralo ako nekonečné, hľa spád rýchly malo
a mňa bolesťou a smútkom naplňalo.
Ublížiť si mi nechcel, a predsa sa stalo,
a tak more otázok v hlave mi zostalo.

Tvoje slová „MOJE PEKNÉ DIEVČATKO“
časom prachom zapadali
a zrazu spomienky sú tie jediné čo po tebe mi zostali.

Zrazu z muža chlapec sa stal, čo nemal čas
a bolesťou a sklamaním naplnil ma zas.

Každú nočnú som ťa nedočkavo čakala
a celé dni pritom plakala.
Láska má nado mnou silnú moc
a do teba zamilovala som sa už za jednu noc.

A tak predsa len skončilo, čo ani nezačalo,
no o odpustenie sa aspoň požiadalo.
Ja pochopila som tvoje problémy
a odpustila ti moje migrény.

Dnes viem, že dobre sa nám stalo,
aj keď šťastie dlho nezostalo.
Zázrak zachrániť nás neprišiel,
avšak strach, ten už odišiel.

Dnes bolesťou srdce opäť naplnené
pomaly skutočnosť vstreľáva
a tak dobre viem,
že chybou bolo žiadať o pokračovanie vzťahu,
ktorý nepretrváva.

Milovala som a milujem stále,
vidiac všetko krásne neustále.
V myšlienkach budem blúdiť tmou,
ale pri spomienke na teba budem opäť s ňou,

láskou našou jedinou.

Ako zabudnúť, keď v hlave ťa mám

Ako len zabudnúť na to, čo oči nevidia,
avšak srdce stále cíti,
keď vôňu tvoju sladkastú moje telo hneď precíti.
Tá vôňa božská prenasleduje ma dni i noci
a ja dúfam len, že aspoň v snoch si opäť v mojej moci.

Ja preto čítam knihy romantické, kde lásku nachádzam,
aby som nebanovala, že o ňu stále len prichádzam.
Keby tak možné bolo vrátiť náš spoločný čas,
ja chvíle s tebou užila by som si omnoho viac.

I v samotných snoch vnímam, ako hladíš ma po bokoch
i bozkávaš po celej tvári,
aj keď do srdca prenikajú už len tvrdé rany.
Po prebudení plačem však,
že to, čo osud v sne nám nadelil,
v skutočnosti rozdelil.

Keď videla som ťa po dlhšom čase,
moje city ožili znovu a zase.
Triaška vzrušenia ma pritom zaliala,
keď za trápenie moje som ťa stýkrát prekliala.

Zrazu pery tvoje tie moje opäť ochutnali
a ja bola presne tam, kde stretávala sa u nás vášeň a klam.
Vtom rany srdca priepasť otvorili a ja znovu padla som,
ako dievča malé, ubolené, pochopila konečne pravdu som.

Ja pochopila, že bojovať silou rozumu proti srdcu,
to nezvládnem,
veď tie noci s tebou pre mňa znamenajú viac,
ako priznať si dokážem.

Ja darmo s rozumom prieť som sa prela,
keď láska nado mnou zrelosťou vypsela.
Ja cítiť len teba opäť chcela,
kým ďalšia rana osudu nám to neodoprela.